celeſtia mereat̃. Nūq̄ de ſe pſumere cōſueuit. vi
res ſuas vel gr̃as nūq̄ ſibi attribuit. merita ſua
nō ſuis viribus vel ſuo ſenſui aſcribit. ſed diuine
clementie dona humiliter recognoſcit. Idem latere
deſiderat (ſi fieri poſſit) ſine dāno pximi ne poſſit
vel in modico iactantie vel elationis vicio inqna-
ri. Quis ē talis et laudabimus eum?

De reditu magoꝝ post oblationem, et

De mora domine [marie] apud preſepe.

EXpeditis ergo magis ⁊ verſus patriā regreſ
ſis. adhuc ſtat dn̄a mūdi cū puero iheſu ⁊ nu
tricio eius ioſeph apud pſepe ī illo locello patiēter
⁊ humilit̃ vſq3 ad xl. diem. ac ſi q̄uis mulier alia de
populo. et puer ih̄us homo purus eēt. et legis obſ
uātia indigeret. Stabat ergo dn̄a vigilās et attē
ta ſup cuſtodia dilecti filij ſui. O cū quāta ſolicitu
dine ⁊ diligentia ipſū gubernabat. ne vel in mini
mo eſſet defcūs. cū quāta etiā reuerētia cautela ⁊
pio timore ipſū cōtractabat. quē ſciebat eſſe deum
ſuū ⁊ dominū ſuum. flexis genubus accipiebat ip
ſum. ⁊ reponebat in cunis. Cum quanta etiā iocun
ditate cōfidentia ⁊ auctoritate materna. ipm̄ am-
plex. abat̃ oſculabat̃ ſtringebat dulciter ⁊ delecta
bat̃ in eo quē cernebat eſſe filiū ſuū. q̄ ſepe q̄ cu-
rioſe intuebat̃ eū in vultu ⁊ in ſingulis ptib9 eius
ſacratiſſimi corporis. q̄ ſerioſe et prudēter tenella
mēbra ei9 faſciās cōponebat. Sicut eteni fuit hūi

ſima ſic fuit ⁊ prudẽtiſſima· Vñ ĩ ſingulis officijs
⁊ obſequijs vigilãti ⁊ dormiẽti ſedule miniſtrabat
ñ ſolũ ĩfãtulo ꝫ etĩ grãdeuo· Qꝫ libẽt eũ lacta-
bat· vix fieri potuit qui magnã ⁊ alijs feis ĩexptã
dulcedĩez ĩ tal' filij lactatõe ſentirz· Sz ⁊ de ſcõ
ſene ioſeph r̃fert Bernr̃d⁹· ꝙ puer ihz ſr̃ genua
tenebat· ⁊ eidẽ frequẽter arriſit· Stante ergo do
mina apud p̄ſepe ſta et tu cũ ea iuxta p̄ſepe· et de
lectare frequẽt cũ puero ihesu· quia v̉tus exit ab
ipſo· Quelibet anima fidelis ⁊ maxime religioſa a
die natiuitatis domini vſqz ad purificationẽ debe
ret saltẽ ſemel in die apud dictũ p̄ſepe dñam viſi
tare ⁊ adorare puerꝫ ihesũ ⁊ matrẽ· affectuoſe medi
tari de pauptate humilitate ⁊ benignitate ipſoꝝ·
Vidiſti quomodo beata v̉go in ſordẽte ſtabulo pa
tiẽt multis dieb⁹ pſeuerabat· Vñ nõ deberet nobs
difficile eẽ nec magnũ videri in monaſterio ⁊ in ſe
creto nr̃o cõſiſtere· Ad qđ hortat̃ nos hugo de ſcõ
victore ad monachos dicẽs· Liber a culpa nõ eſt· q̃
alienũ vſurpat officiũ· Si monachus es· quid fa
cis in turba? Si amas ſilentiũ cur declamationi-
bus aſſidue intereſſe delc̃aris? Tu semp ieiunijs
⁊ fletibꝫ inſiſtere debes· et tu philoſophari queris·
ſimplicitas monachi philophia eſt· Sed docere (i
quis) alios volo· nõ ẽ tuũ docere ꝫ plangẽ· Si tñ
doctor eſſe deſideras· audi quid facias· Vilitas ha

bitus tui et ſimplicitas vultus innocentia vite et ſanctitas cõuerſationis tue docere debēt homines. melius fugiendo mundū doces q̄ ſequendo.

De purificatione domine noſtre. luc 2°

Aduenientе autem quadrageſima die (ꝓut ī lege ſtatutū erat) exijt dña cū puero ſuo iħu et ioſeph. et iuerūt de bethlehē in iheruſalē. q̄ ſunt ab inuicē quinq3 miliaria. vt ſcḋm legē ſiſterēt eum dño. id eſt. pñſentarēt. Uade ꝛ tu cū eis. et adiuua portare puerū. Adducūt ergo dñm tēpli ad tēplū Cūq3 intraſſent templū emerūt duas turtures aut duos pullos colūbaꝝ. vt offerrēt ꝓ eo. ſicͭ ꝓ pauperib⁹ fiebat. Et (q2 erāt pauperrimi) credēdū ē magis de pullis colūbaꝝ. q2 facili⁹ ꝛ ꝓ minori p̄cio inueniūtur. ꝛ ideo ī lege ponūt vltimo loco. Et euāgeliſta tacet de agno. q̄ erat oblatio diuitū. Et ecce ſymeō iuſtus in ſpū venit in tēplū. vt (ſicut rñſum acceperat) videret xp̄m dñi anq̄ moreret. Cū autē feſtinanter veniens vidiſſet eū. ſtatim cognouit eū ꝓphetico ſpiritu. ꝛ accelerās genua flexit et adorauit eū inter brachia matris. Sed mr̄ intelligēs filij voluntatem porrexit eū ſymeoni. Ille autē gaudenter ſuſcipiens in vlnis ſuis eum ſurrexit benedicens deum et dicens. Nunc dimittis ſeruum tuum domine ꝛ c̄. ꝑ totum. Et prophetizans de paſſione criſti ait ad mariam. Et tuam ipſius